

TÜRKÜLERDE GEZER ADLARI

Yazan: Ramazan Turgut - 24 Eylül 2010

Hepinizin bayramını kutluyorum. Ulu Tanrı, sağlıklı olarak nice bayramlar yaşamanız için yardımcı olsun; şeker tadında.

Hiç gereği yokken, Ramazan davulu gibi bir ritim ile keman teli gibi gerilerek "12 Eylül"e ulaştık.

Yüce TBMM deki: "Bu kanunun içinden çıkamadık. Bizler vekiliz. "Asıl" olan millet, o büyük usta ne der acaba bu hususta?"

Sizler bu yazıyı okuduğunuzda, seçmenler (referandum) kararını mühürlü olarak açıklamış olacak... sonuç, ülkemize hayırlı olsun. İnsanlarımızın hayırlı bir iş yapacağına inanırım... (Gerçi bu inancım epey darbe yemiştir...)

Eylül, acılarıyla sevinçleriyle önemli günlerle anılır. Bu sıralamaya "Eylül Evet-Hayır" oylaması da yazılacak ve 13 Eylül 2010'dan başlayacak bir tartışma sürecektir.

* * *

Aslında "12 Eylül"ün 30. yılı) konulu bir değerlendirme yapılabilirdi. Düzeyli tartışmalar, bilgilendirici panel ve konferanslar olmalıydı. Neyse, büyüklerimiz böyle uygun gördü. Bunda da vardır bir hayır.

* * *

Bir adın öykülere, türkülere, söylencelere girmesi kolay olmaz. Ulusun belleğinde fıkralarda vardır. Bir de "anekdot" var. "12 Eylül" konuları bolca bulunmakta. 2010 Yunus Nadi Şiir Ödülü'nü, Metin DEMİRTAŞ aldı. Şiir kitabının adı: "Türkülerde Gezer Adları"

Metin DEMİRTAŞ: 1938, Elmalı-Akçay'da doğdu. 1955, Sanat Enstitüsü Torna Tesviye bölümünü bitirdi. Aynı yıl Ankara'da bir fabrikada tornacı olarak işçi yaşamına başladı. 1962 yılında gündüzleri çalışıp, geceleri okuyarak Ankara Akşam Tekniker Okulu Makine Bölümü'nü bitirdi. 1967 yılında CHE şiirinden dolayı tutuklandı... Şiir, yeniden "Bilirkişiye" gönderildi ve şair özgürlüğüne kavuştu. 12 Mart'ta tutuklandı, yargılandı beraat etti... Çocuklar için de kitaplar yazdı. Şiirleri Rusça, Fransızca, İngilizce, Yunanca, Bulgarca dillerine çevrildi.

Benim, bir şiir okuyucusu olarak çok sevdiğim Metin DEMİRTAŞ, Enver GÖKÇE'yi de Antalya'da konuk etmişti. Bu ortak noktamız dostluğa dönüştü ve sürüyor... Bu soylu şairi tanımak, en önemli kazançlarımdandır.

Bu şiiri birlikte okuyalım: Merhaba İlhan

MERHABA İLHAN*

Merhaba İlhan!

İşte Enver Abiyi de getirdik yanma.

Şu dünyada,

Ayrılık var, ölüm var,

İlle de zulüm var

Diyen ozanı.

Gülüşünden su içişine kadar,

Halk olan adamı.

Mezarlarınız biraz aralı.

Ama atsan ulaştırırsın herhal sigaranı.

İki gözüm ona iyi bak.

Dünyaya küskün gitti biraz.

Zemheride çiçek açmış.

Acılı, suskun bir topraktır o.

Seslenmezsen,

Merhaba demez.

Hastadır, koluna gir,

Yürüyemez,

Ayakları tutuk.

Bağışla İlhan,

Öyle ya,

Senin de kaburgaların kırık.

*İLHAN: İlhan ERDOST

*

*

*

Ödül konusu bazen fıkra gibi anlatımların doğmasına neden olur. Nasıl mı? Anlatayım:
Harold ROBBİNS ABD’li bir romancıdır. Bir gün Robbins’in California’daki evinin telefonu çalmış.
Romancı telefonu açmış. Bir kadın sesi:

-Sizi New York’tan arıyorum. Filanca derneğin başkanıyım.

-Buyurun.

-Sizi kutlarım. Amerika’nın yaşayan en büyük yazarı seçildiniz.

-Teşekkür ederim.

-Ödülünüzü önümüzdeki Cuma günü New York’ta vereceğiz. Sizi bekliyoruz.

-Yazık ki gelemem... İki gün sonra Avrupa’ya gidiyorum.

-Nasıl olur?.. Bu büyük bir ödül. Oybirliği ile verdik. Yolculuğunuzu bir hafta erteleyemez misiniz?

-Erteleyemem.

-.....

-.....

-Peki bize önümüzdeki Cuma New York’a gelebilecek başka bir romancının adını verebilir misiniz?

*

*

*

En büyük ödül, okurun güvenini kazanmaktır. Okuyup karar vermektir. İyi okumalar... Şiir okuyun, şiirli günler olsun.

Hoş ve esen kalınız.

Yorum Ekle

Ramazan Turgut

X